

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ОПШТИНЕ КРАЉЕВО

„Службени лист општине Краљево” – излази једанпут месечно и по потреби – Огласи по тарифи

ГОДИНА XXXIV
БРОЈ 3
19. фебруар 2001. године

Годишња претплата (аконтација)
је 1.242,50 динара
Рок за рекламацију 10 дана

ИЗВРШНИ ОДБОР СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ КРАЉЕВО

10.

На основу Одлуке Скупштине општине Краљево о преношењу овлашћења за утврђивање нацрта регулационих планова, урбанистичких пројеката и планова парцелације („Сл. лист општине Краљево”, бр. 21/98) и члана 33. Закона о планирању и уређењу простора и насеља („Сл. гласник РС”, бр. 44/95, 16/97 и 46/98),

Извршни одбор Скупштине општине Краљево, на седници одржаној дана 31. 01. 2001. године, донео је

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ НАЦРТА УРБАНИСТИЧКОГ ПРОЈЕКТА НА К. П. БР. 3920/1, 3920/3 И 3921 КО КРАЉЕВО РАДИ ИЗГРАДЊЕ СТАМБЕНО ПОСЛОВНОГ ОБЈЕКТА У РИБНИЦИ

Члан 1.

Овом одлуком доноси се Нацрт урбанистичког пројекта на к. п. бр. 3920/1, 3920/3 и 3921 КО Краљево ради изградње стамбено пословног објекта у Рибници, у свему према елаборату урађеном од стране Дирекције за планирање и изградњу Краљево – Сектора за просторно и урбанистичко планирање.

Члан 2.

Елаборат Нацрта урбанистичког пројекта из члана 1. ове одлуке потписан је од стране председника Извршног одбора Скупштине општине и оверен печатом Извршног одбора Скупштине општине Краљево, а састоји се из текстуалног и графичког дела.

Текстуални део садржи:

1. Увод,
2. Граница подручја,
3. Намена и карактер простора,
4. Намена грађевина,
5. Правила изградње и уређења грађевинског земљишта,
6. Урбанистички услови,
7. План парцелације,
8. Услови заштите и унапређења животне средине и услови за заштиту природе,
9. Услови спољних прикључака објекта на инфраструктуру.

Графички део садржи:

1. Извод из ГП Краљево 2010. године Р 1 : 5000
2. План намена површина Р 1 : 500

3. Постојеће стање Р 1 : 500
4. План регулације и парцелације Р 1 : 500
5. План саобраћаја Р 1 : 500
6. План нивелације осовинске мреже и уређење Р 1 : 500
7. План инфраструктуре, водовода, фекалне и атм. канал. Р 1 : 500
8. План инфраструктуре ТТ мрежа и ниски напон Р 1 : 500
9. Урбанистичко архитектонски елементи простора Р 1 : 500
10. Урбанистичко архитектонски елементи простора Р 1 : 500

Члан 3.

Нацрт урбанистичког пројекта из члана 1. ове одлуке излаже се на јавни увид у трајању од 30 дана. Јавни увид се оглашава у „Ибарским новостима”, најкасније 15 дана пре почетка истог.

Истовремено са јавним увидом, спровешће се стручна расправа.

Члан 4.

О јавном увиду и стручној расправи стара се Комисија образована од стране Скупштине општине Краљево.

Комисија о свом раду сачињава извештај који је саставни део образложења плана.

Члан 5.

Један примерак комплетног елабората Нацрта плана из члана 1. ове одлуке чува се у Одељењу за урбанизам, грађевинарство и стамбено – комуналне делатности.

Члан 6.

Ова одлука ступа на снагу 8. (осмог) дана од дана објављивања у „Службеном листу општине Краљево”.

Извршни одбор СО Краљево
Број 350-30/2000-6
Дана 31. 01. 2001. године

Председник
Извршног одбора СО Краљево
Миле Корићанац, с. р.

АКТИ УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

II.

Уставни суд Републике Србије у саставу: председник Суда Ратко Бутулија и судије Верона Адам Бокрош, Спасенија Бабовић, Тешик Лугићи, Љубомир Поповић и Ђуро Сворцан, на основу члана 125. Устава Републике Србије, на седници одржаној 14 децембра 2000. године, донео је

О Д Л У К У

Утврђује се да одредбе чл. 3. и 4. Одлуке о усклађености урбанистичких планова за Законом о планирању и уређењу простора и насеља, коју је донела Скупштина општине Краљево 7. фебруара 2000. године („Службени лист општине Краљево”, број 3/2000), нису у сагласности са Уставом и законом.

Образложење

Републички урбанистички инспектор покренуо је поступак за утврђивање незаконитости Одлуке наведене у изреци.

У предлогу се наводи да је општина Краљево, доносећи оспорену Одлуку прекорачила законска овлашћења јер је, према чл. 70. Закона о планирању и уређењу простора и насеља, могла само да измени постојеће урбанистичке планове по поступку прописаном тим Законом, а не да их ставља ван снаге. По мишљењу предлагача, члан 70. наведеног Закона обавезује општину да урбанистичке планове донете до дана ступања на снагу Закона примењује у деловима који нису у супротности са Законом.

Полазећи од констатације да детаљни урбанистички планови, који су оспореном Одлуком стављени ван снаге, имају све законом прописане елементе, укључујући и парцелацију и да се у целисти могу примењивати, предлагач тражи да Суд обустави извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу те Одлуке.

У одговору Општинске управе општине Краљево наводи се да је оспорена Одлука донета у складу са овлашћењима општине из чл. 35. ст. 2, чл. 70. и 71. Закона о планирању и уређењу простора и насеља, којим је дата могућност примене урбанистичке документације донете по ранијим прописима, уз услов да поседује план парцелације, што сви детаљни планови обухваћени оспореном Одлуком имају. Међутим, напомиње се да је раније утврђена парцелација у одређеним случајевима неодговарајућа и неспроводива, што се показало у поступку доделе грађевинске дозволе, па су због тога поједини урбанистички планови стављени ван снаге. Такође се истиче да је у току поступак израде урбанистичких пројеката за просторе на којима детаљни урбанистички планови више не важе.

Уставни суд је утврдио да се чланом 1. оспорене Одлуке Скупштине општине Краљево, проглашавају важећим детаљни урбанистички планови донети од стране СО Краљево до дана ступања на снагу Закона о планирању и уређењу простора и насеља.

У члану 2. Одлуке наведени су урбанистички планови који се могу примењивати до израде нових регулационих или одговарајућих урбанистичких планова, у оспореном члану 3. Одлуке таксативно су наведени детаљни урбанистички планови који се стављају ван снаге.

Чланови 4. и 5. оспорене Одлуке садрже прелазна решења, јер регулишу односе настале применом аката који се стављају ван снаге и права која се остварују до доношења одговарајућег регулационог плана.

Према члану 4. Одлуке до доношења одговарајућих регулационих планова за просторе из члана 3. ове Одлуке израђиваће се урбанистичко-технички услови и издавати урбанистичке дозволе у складу са планом, условима прописаним законом и прописима донетим на основу закона. Кад је у питању издавање урбанистичких дозвола које је већ започето, члан 5. Одлуке предвиђа две могућности: прво, да се поступак настави у складу са урбанистичким плановима који су важили у моменту подношења захтева и друга, да се дозволе издају у складу са овом Одлуком, ако је то повољније за подносиоца захтева.

Уставом Републике Србије, у чл. 113. став 1. тачка 1., утврђено је овлашћење општине да, преко својих органа, у складу са законом, доноси урбанистички план.

Исто овлашћење општине садржано је у члану 35. став 2. Закона о планирању и уређењу простора и насеља („Службени гласник Републике Србије”, број 44/95) према коме урбанистичке планове, план парцелације и урбанистички пројекат доноси скупштина општине, односно града.

Члановима 27 – 37. наведеног Закона предвиђен је сложен поступак усвајања урбанистичких планова у који су, поред скупштине општине и њених органа, укључени и неки други субјекти (заинтересовани грађани, радне организације, стручна комисија, Министарство грађевина и др.).

Питања која се односе на примену и важење просторних и урбанистичких планова донетих на основу ранијих прописа регулисана су прелазним и завршним одредбама Закона, тако што није предвиђена обавеза њиховог усаглашавања са Законом, односно стављање ван снаге у целини и доношење нових планских аката, већ је у члану 70. Закона прописано да се просторни и урбанистички планови донети до дана ступања на снагу овог закона примењују у деловима који нису у супротности са одредбама овог закона и плановима донетим на основу Закона. Иста правила важе и за детаљне урбанистичке планове који имају решену парцелацију, а уколико је немају могу се примењивати под условом да се допуне планом парцелације у складу са овим законом.

На овај начин члан 70. Закона је изричито одредио да остају у правном поретку просторни и урбанистички планови који су донети пре ступања на снагу Закона о планирању и уређењу простора и насеља из 1995. године, уколико нису несагласни са тим законом. Смисао одредбе члана 70. Закона није ускраћивање, нити ограничавање уставног овлашћења општине да доноси урбанистичке планове, што значи и њено право да их мења, односно ставља ван снаге и доноси нове.

Међутим, овлашћење општине да доноси одређени општи акт подразумева и обавезу да у случају измене, допуне или стављања ван снаге то чини актом исте правне снаге у поступку који је законом прописан за ту врсту акта. У конкретном случају то значи да су спорни детаљни урбанистички планови на снази и примењују се на основу члана 70. наведеног Закона, а могу се мењати, односно укинути само одговарајућим урбанистичким планом, донетим у складу са законом.

С обзиром на специфичност односно који су регулисани детаљним урбанистичким планом као и чињеницу да су ти акти примењивани и да су у поступку реализације, њиховим укидањем по оцени Суда ствара се правна празнина и доводи у питање оствари-

вање појединачних права стечених на основу спорних детаљних урбанистичких планова.

Стављањем ван снаге важећих урбанистичких планова који, нису незаконити већ неодговарајући, успостављено је стање као да планови нису ни постојали и створена је могућност примене члана 71. Закона, који утврђује могућност издавања урбанистичких дозвола на простору за који није донет одговарајући урбанистички план. На овакав закључак упућује и одредба члана 4. оспорене Одлуке према којој до доношења одговарајућих регулационих планова за просторе из члана 3. ове одлуке, урбанистичко-технички услови израђиваће се и урбанистичке дозволе издавати у складу са планом, условима прописаним Законом и прописом донетим на основу Закона.

На основу изложеног Суд је утврдио да су одредбе чл. 3. и 4. оспорене Одлуке несагласне са одредбама чл. 27 – 37. Закона о планирању и уређењу простора, које уређују поступак доношења урбанистичких планова и члана 70. истог Закона који регулише статус постојећих урбанистичких планова, па је одлучио као у изреци.

Одредбе чл. 1, 2. и 5. оспорене Одлуке, по оцени Суда, садрже декларативне норме, јер утврђују постојање одређених правних односа заснованих другим актима, што није несагласно са Уставом и законом.

На основу члана 46. тач. 1. и 3. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука („Службени гласник Републике Србије”, број 32/91), Суд је одлучио као у изреци.

На основу члана 130. Устава Републике Србије одредбе чл. 3. и 4. Одлуке наведене у изреци престају да важе даном објављивања одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Број: ГУ-57/2000

Председник
Уставног суда
Ратко Бугулија, с.р.

12.

Уставни суд Републике Србије у саставу: председник Ратко Бугулија и судије Верона Адам Бокрош, Спасенија Ђабовић, Тешик Лугићи, Љубомир Поповић и Ђуро Сворцан, на основу члана 125. Устава Републике Србије, на седници од 1. фебруара 2001. године, донео је

ОДЛУКУ

Утврђује се да члан 1. алинеја 3. и чланови 8. до 15. Одлуке о одржавању стамбених зграда коју је донела Скупштина општине Краљево 14. октобра 1997. године („Сл. лист општине Краљево”, број 14/97), нису у сагласности са Уставом и законом.

Образложење

Уставном суду Републике Србије поднето је више представки којима се тражи оцењивање законитости Одлуке о одржавању стамбених зграда коју је донела Скупштина општине Краљево 14. октобра 1997. године („Сл. лист општине Краљево”, бр. 14/97), у делу који се односи на посебну накнаду за одржавање стам-

бених зграда. У представкама се наводи да се средства од посебне накнаде убирају на збирни рачун Јавног стамбеног предузећа и зграде њима не могу да располажу, чиме се губе ингеренције у одлучивању и располагању средствима зграде.

Доносилац акта је у одговору известио Суд да је оспорена Одлука донета на основу овлашћења из члана 24. став 4., 29. став 4. и 36. Закона о одржавању стамбених зграда, при чему је посебна накнада уведена као законска могућност да се обаве обимни послови заштите и очувања постојећег стамбеног фонда.

Уставни суд је утврдио следеће:

Чланом 1. оспорене Одлуке Скупштина општине Краљево утврдила је: критеријуме и начин на који ће власници пословних просторија, односно власници станова у којима се обавља пословна делатност и власници станова у стамбеним зградама плаћати трошкове за одржавање стамбених зграда, висину накнаде за одржавање стамбених зграда у друштвеној својини којима располаже општина и посебну накнаду ради обезбеђења средстава за извођење радова на одржавању стамбених зграда којима се спречава или отклања опасност по живот и здравље људи, односно обезбеђује сигурност корисника зграде и околине.

Члановима од 2. до 8. оспорене Одлуке разрађени су критеријуми и утврђена је висина накнаде из алинеје 1. и 2. члана 1. а члановима 8. до 15. оспорене Одлуке уређена је посебна накнада за одржавање стамбених зграда.

Одредба чл. 24. став 3. Закона о одржавању стамбених зграда („Сл. гласник РС”, бр. 44/95) утврђује обавезу власника пословних просторија, односно власника станова у којима се обавља пословна делатност да плаћају увећане трошкове за одржавање стамбене зграде, у зависности од врсте и утицаја делатности којом се баве на увећање трошкова за одржавање. Одредбом става 4. чл. 24. Закона предвиђено је овлашћење општине да утврђује критеријуме и начин на који ће власници пословних просторија и станова у којима се обавља пословна делатност, плаћати трошкове за одржавање. Ставом 5. чл. 24. Закона, одређен је највиши износ трошкова одржавања за власнике пословних просторија, као и за власнике станова у којима се обавља пословна делатност. Чланом 29. став 4. Закона дато је овлашћење општини да утврђује висину накнаде за извођење радова на одржавању стамбених зграда у друштвеној својини, којима располаже општина. Стога су, по оцени Суда, чл. 1. алинеја 1. и 2. и чланови 2. до 8. оспорене Одлуке, донети у оквиру овлашћења општине утврђеног напред наведеним законским одредбама.

Одредбе чл. 1. алинеја 3. и члана 8. до 15. оспорене Одлуке донети су на основу члана 36. Закона о одржавању стамбених зграда којим је дато овлашћење општинама да, ради обезбеђивања средстава за извођење радова из члана 6. Закона, могу, у периоду до 31. 12. 1998. године, прописати посебну накнаду за власнике станова у стамбеним зградама на које се овај закон односи. Законом о измени Закона о одржавању стамбених зграда („Службени гласник РС”, број 46/98), период из члана 36. основног текста закона, продужен је до 31. 12. 2000. године. Стога се, као претходно питање појавило питање оцењивања уставности члана 36. Закона, о чему је код овог Суда покренут и окончан поступак у предмету ГУ-186/96. Уставни суд је, на седници од 14. децембра 2000. године донео Одлуку, којом се утврђује да члан 36.

Закона о одржавању стамбених зграда („Службени гласник РС”, бр. 44/95 и 46/98), није у складу са Уставом Републике Србије, из разлога наведених у образложењу одлуке Суда.

Одлука Уставног суда објављена је у „Службеном гласнику Републике Србије”, број 1/2001. године од 3. јануара 2001. године. Сагласно члану 130. Устава Републике Србије наведени чланови Закона о одржавању стамбених зграда, престали су да важе даном објављивања Одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Имајући у виду да је Одлуком Уставног суда престао правни основ за увођење посебне накнаде за одржавање стамбених зграда, то је Суд утврдио да одредбе оспорене Одлуке, које се односе на посебну накнаду за одржавање стамбених зграда, нису у сагласности са законом.

Како је чланом 119. став 3. Устава Републике Србије прописано да сваки други пропис или општи

акт мора бити сагласан са законом и другим републичким прописима, то по оцени Суда, одредбе Одлуке из става 1. изреке нису у сагласности ни са Уставом.

На основу изложеног и члана 46. тачка 1. и 3. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука („Сл. гласник РС”, бр. 32/91), Суд је донео одлуку као у изреци.

На основу чл. 130. Устава Републике Србије, одредбе Одлуке наведене у изреци престају да важе даном објављивања Одлуке Уставног суда Републике Србије у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Број: IY-331/97

Председник
Уставног суда
Ратко Бутулија, с.р.

САДРЖАЈ

	Страна		Страна
ИЗВРШНИ ОДБОР СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ КРАЉЕВО		АКТИ УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ	
10. Одлука о утврђивању Нацрта урбанистичког пројекта на к. п. број 3920/1, 3920/3 и 3921 КО Краљево ради изградње стамбеног пословног објекта у Рибници	1	11. Одлука број: IY-57/2000	2
		12. Одлука број: IY-331/97	3